

นิพนธ์ต้นฉบับ

Original Article

การศึกษาระดับแอลกอฮอล์ของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดนครราชสีมา

The Study of Alcohol Level Among Motorcyclists in Municipal Area, Nakornratchasima Province

ธนาพงษ์ จินวงศ์ พบ., อว. เวชกรรมป้องกัน (สาขา
ระบบวิทยา)

ฝ่ายเวชกรรมสังคม รพ.มหาราชนครราชสีมา

Thanapong Jinvong M.D., Cert. Board in
Prev. Med. (Epidemiology)

Social Medicine Department,
Maharaj Hospital, Nakornratchasima

บทคัดย่อ

จากการรณรงค์ตรวจระดับแอลกอฮอล์ในเลือดด้วยเครื่อง Breathalyzer และสำรวจความคิดเห็นของผู้ขับขี่จักรยานยนต์ จำนวน 122 คน ต่อการดื่มสุราบนราบบี้นี่ โดยศึกษาในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดนครราชสีมา ช่วงเวลาระหว่าง 22.00 - 24.00 น. ของวันที่ 25 ธันวาคม 2536 พบร้า ส่วนใหญ่ (88.5%) เป็นผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ส่วนที่เหลือเป็นผู้โดยสาร ร้อยละ 95.9 เป็นเพศชาย ผู้ได้รับการตรวจส่วนใหญ่ (87.1%) อายุระหว่าง 15 - 29 ปี (ค่าเฉลี่ย = 24.96) พbmีผู้ที่มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดตั้งแต่ 10 mg% ขึ้นไปจำนวน 46 คน (37.7%) ในจำนวนนี้มีอยู่ถึง 22 คน (18.0%) ที่มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดสูงกว่าระดับมาตรฐาน (50 mg%) และพบอีกว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความแตกต่างของระดับแอลกอฮอล์ในเลือดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ได้แก่ เพศ ประเภท ของผู้ขับขี่ อายุ สถานภาพ ประวัติการดื่มเหล้าเป็นประจำ และผู้ที่ไม่มีใบอนุญาตในการขับขี่

สำหรับพฤติกรรมในการขับขี่ พบร้า ความเร็วเฉลี่ย (ขณะที่ถนนว่าง) ในเขตเทศบาลเท่ากัน 50.1 กม. ต่อ ชม. และนอกเขตเทศบาล 80.2 กม. ต่อ ชม. ในพbmีปัจจัยที่แตกต่างกันในการขับขี่ด้วยความเร็วสูงหรือต่ำ ยกเว้น กลุ่มวัยรุ่น (อายุระหว่าง 15 - 19 ปี) ที่จะขับขี่ด้วยความเร็วสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ผู้ขับขี่ส่วนใหญ่ (52.5%) สมมุติกันน้อคเป็นครั้งคราว และมีอยู่ถึง 33.6% ที่ไม่เคยสวมหมวกกันน้อคเลย

ผู้ขับขี่ส่วนใหญ่เห็นด้วยต่อการที่จะมีกฎหมายการสวมหมวกกันน้อค และการตรวจระดับแอลกอฮอล์ในเลือดในผู้ขับขี่ แต่ทั้งนี้ผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบในเรื่องนี้จะต้องเร่งให้มีการให้สุนศึกษาประชาสัมพันธ์แก่กลุ่มผู้ขับขี่ และประชาชนทั่วไป และควรจัดให้มีการรณรงค์推广บันจับกุม ทั้งในเรื่องการสวมหมวกกันน้อค การดื่มสุราแล้ว ขับขี่รถจักรยานยนต์การขับขี่ด้วยความเร็วสูงและการมีใบอนุญาตในการขับขี่โดยเฉพาะในกลุ่มที่เสียงเช่นกลุ่มวัยรุ่น ร่วมไปกับการศึกษาปัจจัยร่วมต่างๆ ของการเกิดอุบัติเหตุเป็นระยะๆ อย่างครอบคลุมและสม่ำเสมอ จะช่วยให้ทราบสภาพปัญหาและวางแผนทางแก้ไขได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

ABSTRACT

The road safety campaign and behaviour survey regarding the use of helmets and the consumption of alcohol among motorcyclists was conducted on Dec25, 1993, between 10.00 - 12.00 PM., at Tow Suranaree Monument. One hundred and twenty two motorcyclists were tested by breathalizers and questionnaires.

Most of them (88.5%) were drivers and male (95.9%), age between 15 - 29 years (means=24.96). There were 46 of 122 (37.7%) who had a blood - alcohol level higher than 10 mg% and 22 (18%) persons had a higher than standard level (50 mg%). The significant factors associated with alcohol level were age, sex, status, type of driver, no driver license and history of alcohol addition. The average driving speed in the city was 50.1 Km/hr. and 80.2 km/hr. out of the city, and the teenage group was significantly higher than other groups ($p<0.05$).

The behavior of the wearing helmets (always or occasionally) was 52.5%, and 33.6% of them never used helmets before. There were 27 of 122 (22.2%) who did not have a driver license and 66.4% had been driving while intoxicated (drunken). However, most of them agreed with law enforcement of wearing helmets and the limit of blood alcohol (lower than 50 mg%) when driving motorcycle. But the increased health promotion, health education and random testing should be done regularly.

บทนำ

เนื่องจากปัจจุบันปัญหาการเจ็บป่วยจาก อุบัติเหตุในเขตเทศบาลเมืองนครราชสีมาได้เพิ่มสูง ขึ้นมาก จากข้อมูลผู้ป่วยอุบัติเหตุที่มารับบริการ ณ ศูนย์อุบัติเหตุ รพ.มหาราชนครราชสีมา เฉลี่ยวันละ 40 - 45 ราย พนบว่าส่วนใหญ่ (70 - 75%) เกิดจาก อุบัติเหตุจราจรและในจำนวนนี้เป็นอุบัติเหตุจากผู้ขับ ขี่จักรยานยนต์สูงถึงร้อยละ 80 และจากข้อมูลยอดขาย รถจักรยานยนต์ของผู้ประกอบการภายใน จ.นครราช- สีมา พ布สูงถึง 800 - 1,000 คัน/เดือน จึงคาดได้ว่า ปัญหานี้ของอุบัติเหตุจากการรถจักรยานยนต์จะเพิ่มสูงขึ้น อีกด้วยไม่มีมาตรการอะไรที่เด่นชัดในการแก้ปัญหา ดังกล่าว

เป็นที่ทราบกันว่าในอนาคตอันใกล้ (ภายในปี 2538) พระราชนิยมยุติกำหนดให้ผู้ขับขี่รถ จักรยาน- ยนต์ใน 17 จังหวัดที่มีปริมาณการใช้รถจำนวนมาก รวมทั้งจังหวัดนครราชสีมา จะมีผลบังคับใช้ให้ต้อง สวนหมากนิรภัย นอกจากนี้ยังมีเรื่องของการ กำหนดมาตรฐานของระดับแอลกอฮอล์ในเลือด (ไม่

ให้เกิน 50 มิลลิกรัม%) ซึ่งจะประกาศใช้และกำหนด จับกุมผู้ที่ฝ่าฝืนอีกในระยะอันใกล้นี้ และจากศึกษา ยืนยันชัดเจนว่า องค์ประกอบที่สำคัญของอุบัติเหตุ 交通事故จากผู้ขับขี่ มีเพียงส่วนน้อย (น้อยกว่า 5%) ที่เกิดจากสภาพห้องถนนหรือyanพาหนะ และปัจจัย สำคัญที่ทำให้ผู้ขับขี่ประสบอุบัติเหตุส่วนหนึ่งมีผลมา จากการดื่มของมีนเม่าที่เกินขนาดทำให้ขาด สติสัมปชัญญะ หรือการตอบสนองของระบบประสาท ลดลง

ดังนั้น ทางกลุ่มงานอุบัติเหตุ กลุ่มงานศัลยกรรม กระดูกและข้อ ฝ่ายการพยาบาล และฝ่ายเวชกรรม สังคม โรงพยาบาลมหาสารคามราชสีมา ร่วมกับเจ้า หน้าที่ตำรวจนักบัณฑุกับการตำรวจนครบาลที่ 2 จึงได้ จัดให้มีการตรวจหาระดับของแอลกอฮอล์ในผู้ขับขี่รถ จักรยานยนต์ เพื่อเป็นการรณรงค์ศึกษาและสำรวจ ความคิดเห็นของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในเขตเทศบาล จังหวัดนครราชสีมา และจะช่วยให้การวางแผนการ รณรงค์ลดอุบัติเหตุจราจรในผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ เป็นไปอย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัสดุและวิธีการศึกษา

เป็นการศึกษาโดยสุ่มสำรวจแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling survey) ผู้ขับขี่รถจราจรยานยนต์ ในช่วง เวลา 22.00 – 24.00 น.

สถานที่ศึกษา: บริเวณด้านหลังอนุสาวรีย์ห้าวสุรนารี

กลุ่มเป้าหมาย: ผู้ขับขี่และซ้อนท้ายรถมอเตอร์ไซค์ที่ขับผ่านมาอย่างจุกที่ศึกษา

วิธีการคัดเลือก: โดยตัวรวจจราจรจะเรียกให้รถมอเตอร์ไซค์ที่ขับผ่าน ระหว่างเวลา 22.00 – 24.00 น. (กำหนดเรียกเป็นชุด ชุดละประมาณ 7 – 10 คน)

เครื่องมือที่ใช้วัด

1) แบบสอบถาม

2) เครื่องตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์จากลมหายใจ (Breathalyzer)

ผลการศึกษา

มีผู้ได้รับการตรวจ และสัมภาษณ์รวมทั้งสิ้น 122 คน เป็นชาย 117 คน หญิง 5 คน ในจำนวนนี้เป็นผู้ขับขี่ 108 คน ผู้โดยสารซ้อนท้าย 14 คน ทั้งหมดมีอายุ ระหว่าง 14 ถึง 48 ปี (อายุเฉลี่ย 24.96 ปี) ส่วนใหญ่จะทำการศึกษาชั้นมัธยม (ร้อยละ 36.9) และกว่าร้อยละ 40 มีอาชีพรับจ้าง รายได้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1,000 ถึง 5,000 บาทต่อเดือน (เฉลี่ย 4,290 บาทต่อเดือน)

การศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับแอลกอฮอล์ในเลือดจากลมหายใจ กับปัจจัยต่างๆ พนับว่า มีอยู่ 46 คน (37.7%) ที่มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดมากกว่า 10 mg% (ระดับแอลกอฮอล์เฉลี่ย 23.66 mg%) ในจำนวนนี้เป็นเพศชายทั้งหมด เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มอายุ พนับว่า ในกลุ่มวัยแรงงานคือ

อายุระหว่าง 20 – 40 ปี มีสัดส่วนผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด (78.2%) ในขณะที่กลุ่มวัยรุ่น (15 – 19 ปี) และวัยกลางคน (40 – 49 ปี) พนับรองลงมาคือกลุ่มละ 6.5% และยังพบว่าแนวโน้มของระดับแอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้นเมื่ออายุมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สิทธิการเป็นเจ้าของรถ และการมีประกันรถ ไม่พบว่ามีผลต่อความแตกต่างของระดับแอลกอฮอล์ในเลือด ในขณะที่บุคคลที่สมรสแล้ว มีประวัติเคยดื่มเหล้าและไม่มีใบขับขี่ พนับมีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามระดับของแอลกอฮอล์ในเลือดจะพบว่า ในจำนวนผู้ตรวจพบ 46 รายมีอยู่ 22 รายที่มีระดับเกิน 50 mg% (เกินมาตรฐานที่กำหนด) และมีอยู่ถึง 13 ราย (10.65%) ที่มีระดับสูงกว่า 80 mg% ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ถึง 7% หรือกว่า 3 เท่าของผู้ที่ไม่ดื่ม ส่วนเมื่อพิจารณาปัจจัยอื่นๆพบว่า ในกลุ่มผู้มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดสูงไม่มีความแตกต่างจากผู้มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดต่ำหรือไม่ได้ดื่มสุราอย่างชัดเจน (ตารางที่ 1)

เมื่อสอบถามถึงความเร็วที่ใช้ในการขับขี่ พนับว่า ผู้ขับขี่ส่วนใหญ่ (79%) ขับขี่ด้วยความเร็ว 40 – 60 กิโลเมตรต่อชั่วโมง (เฉลี่ย 50.1 กิโลเมตรต่อชั่วโมง) ในเขตเทศบาล และ ความเร็วเฉลี่ย 80.92 กิโลเมตรต่อชั่วโมง นอกเขตเทศบาลหรือบนทางหลวง

จากตารางที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบความเร็วเฉลี่ยที่ใช้ในและนอกเขตเทศบาลกับปัจจัยต่างๆ พนับว่า ไม่มีความแตกต่างของระดับความเร็วเฉลี่ยกับปัจจัยต่างๆ ยกเว้นในกลุ่มวัยรุ่น (อายุ 15 – 19 ปี) และกลุ่มที่มีประวัติการประสบอุบัติเหตุอย่างน้อย 1 ครั้ง มีระดับความเร็วเฉลี่ยนอกเขตเทศบาล สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางที่ 1 การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆ กับระดับแอลกอฮอล์ในเลือด (mg%)

ตัวแปร	ระดับแอลกอฮอล์ (mg%)						รวม
	เฉลี่ย	ไม่มี	<50	51-80	81-100	>100	
เพศ:							
ชาย	24.66*	71	24	9	3	10	117
หญิง	-	5	-	-	-	-	5
ประเภทผู้ขับขี่:							
คนขับ	20.52	70	21	8	1	8	108
ข้อน้ำลาย	47.85*	6	3	1	2	2	14
อายุ:							
< 15 ปี	-	1	-	-	-	-	1
15 - 19 ปี	2.759*	26	3	-	-	-	29
20 - 24 ปี	14.97	26	8	3	2	-	39
25 - 29 ปี	35.00	13	5	5	-	3	26
30 - 39 ปี	44.85	8	7	-	-	6	21
40 - 49 ปี	54.00	2	1	1	-	1	5
ไม่ระบุ	100.00	-	-	-	1	-	1
การศึกษา:							
ไม่ได้เรียน	-	1	-	-	-	-	1
ประถม	17.15	20	10	-	-	3	33
มัธยม	32.44	26	8	3	3	5	45
ปวช ปวส อนุปริญญา	15.83	18	3	2	-	1	24
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	28.23	9	3	4	-	1	17
ไม่ระบุ	-	2	-	-	-	-	2
อาชีพ:							
นร. นศ.	14.00	16	2	1	-	1	20
รับจ้างทั่วไป	32.64	15	11	3	1	4	34
ลูกจ้าง ทำงานโรงงาน	28.88	13	-	2	1	2	18
ค้าขาย	11.71	16	4	-	-	1	21
ทำไร่ ทำนา	43.33	1	1	-	1	-	3
รับราชการ	32.66	7	4	2	-	2	15
ไม่ระบุ	10.00	8	2	1	-	-	11
สถานภาพ:							
โสด	16.49	63	17	8	3	2	93
คู่	50.88*	11	6	-	-	8	25
หม้าย หย่า	-	1	-	-	-	-	1
ไม่ระบุ	26.66	1	1	1	-	-	3
รายได้ต่อเดือน:							
ไม่มีรายได้	5.62	14	1	1	-	-	16
<1000	41.00	3	1	-	1	1	6
1001 - 3000	29.07	14	7	1	-	4	26
3001 - 5000	20.07	24	4	3	1	2	34
5001 - 7000	33.33	4	2	2	-	1	9
>7,000	26.25	8	4	2	1	1	16
ไม่ระบุ	24.67	9	5	-	-	1	15

ตารางที่ 1 การศึกษาเปรียบเทียบ ปัจจัยต่างๆ กับระดับแอ๊อกอ้อดในเลือด (mg%) (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับแอ๊อกอ้อด (mg%)						รวม
	เด็ก	ไม่มี	<50	51-80	81-100	>100	
สิทธิการเป็นเจ้าของรถ							
ของตนเอง	20.13	50	11	6	1	5	73
ของนายจ้าง	16.66	-	3	-	-	-	3
ของพ่อแม่	2.30	12	1	-	-	-	13
ของผู้อื่น	34.71	14	9	3	2	3	31
ไม่ระบุ	130.00	-	-	-	-	2	2
การมีประกันบุคคลที่ 3							
มี	16.03	35	12	4	1	2	54
ไม่มี	25.93	41	11	4	2	6	64
ไม่ระบุ	90.00	-	1	1	-	2	4
มีประวัติคุ้มเหตุจราจรชั้บชีววิถี							
เคยบางครั้ง	29.70*	41	22	8	2	8	81
ไม่เคย	11.70	35	2	1	1	2	41
คุ้มเหตุหรือเบี้ยรินวันที่สัมภาษณ์							
คุ้ม	48.39*	13	22	9	3	9	56
ไม่คุ้ม	2.66	63	2	-	-	1	66
มีใบขับขี่หรือไม่							
มี	18.86	64	18	5	2	6	95
ไม่มี	40.51*	12	6	4	1	4	27

หมายเหตุ

* significance ($p<0.05$)

ผู้ชราชีววิถี (52.5%) สมมูลกันน้อยกว่า เป็นบางครั้ง และอีก 33.6% ที่ไม่เคยสมมูลกันน้อยกว่า มีเพียง 9.8% ที่สมมูลครั้งเมื่อขับขี่ เช่น เดียวกับประวัติการคุ้มสุราชนาะขับขี่ พบว่าส่วนใหญ่ (66.4%) เคยเป็นบางครั้งและอีกร้อยละ 33 ที่ไม่เคยคุ้มสุราชนาะขับขี่เลย และเมื่อนำทั้งสองปัจจัยมาพิจารณารวมกัน พบว่า ผู้ที่มีประวัติว่าเคยคุ้มเหตุชนาะขับขี่จะมีประวัติการสมมูลกันน้อยกว่าผู้ไม่เคยคุ้มเหตุชนาะขับขี่ ($p<0.05$) (ตารางที่ 3)

ในจำนวนผู้ที่มีประวัติมีเข้าข่ายขับขี่ พบร่วมส่วนใหญ่ (65.4%) จะเก็บัญหาโดยนอนพักให้หายเม้าหรือลดความเร็วขณะขับขี่ลง แต่อีก 14.8% จะขับขี่ต่อไปตามปกติ ที่เหลือ (18.5%) จะใช้วิธีอื่นๆ เช่น ให้เพื่อนขับแทน เป็นต้น

จากการสอบถามถึงประวัติการประสบอุบัติเหตุ พบร่วม ประมาณครึ่งหนึ่ง (50%) เคยประสบอุบัติเหตุ มาก่อนย่างน้อยหนึ่งครั้ง โดยที่บ้างส่วน (22.6%) มีการคุ้มสุราร่วมด้วยและเกือบหันหมด (83.3%) ไม่ได้สมมูลกันน้อยกว่า

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบปัจจัยต่างๆ กับความเร็วในการขับขี่ในและนอกเขตเทศบาล

ปัจจัย	ความเร็วเฉลี่ยในการขับขี่ (กิโลเมตรต่อชั่วโมง)	
	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
เพศ:		
ชาย	49.6	80.7
หญิง	60.0	85.0
อายุ:		
< 15 ปี	40.0	60.0
15 – 19	55.0	90.0*
20 – 29	51.0	82.0
30 – 39	42.9	72.2
40 – 49	37.5	50.0
ระดับการศึกษา:		
ไม่ได้เรียน	50.0	100.0
ประถม	45.2	70.3
มัธยม	52.7	82.1
ปวช. ปวส. อนุปริญญา	50.4	90.0
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	51.8	85.0
อาชีพ:		
นร. นศ.	56.5	87.3
รับจ้างทั่วไป	43.4	73.4
ลูกจ้าง ทำงานโครงการ	54.7	89.3
ค้าขาย	51.5	82.6
ทำไร่ ทำนา	55.0	70.0
รับราชการ	44.6	82.0
สถานภาพ:		
โสด	50.2	83.2
คู่	51.0	72.2
รายได้:		
ยังไม่มีรายได้	54.3	90.0
< 1,000 บาท	66.6	78.0
1,001 – 3,000 บาท	45.6	78.0
3,001 – 5,000 บาท	48.3	80.6
5,001 – 7,000 บาท	47.7	84.4
> 7,000 บาท	50.6	80.7
ประวัติการสวมหมวกนิรภัย:		
ไม่เคย	50.0	69.0
เคยบางครั้ง	48.8	82.8
เคยทุกครั้ง	49.0	77.5
ประวัติการดื่มสุราขณะขับขี่:		
ไม่เคย	52.5	76.8
เคยบางครั้ง	48.8	83.1
ประวัติการประสบอุบัติเหตุ:		
ไม่เคย	51.6	77.5
เคย 1 ครั้งหรือนากกว่า	48.3	84.1
ระดับแอลกอฮอล์ในเลือด:		
ไม่พบ	50.0	82.5
1 – 50 mg%	45.2	77.2
51 – 80 mg%	53.7	87.1
81 – 100 mg%	63.3	76.6
>100 mg%	53.8	74.4

ตารางที่ ๓ ผลการศึกษาความคิดเห็น และพฤติกรรมการซื้อบรรจุภัณฑ์

ตัวแปร		จำนวน	%
เคยคิดเห็นหลักจะซื้อ:	ไม่เคย	39	32.0
	เคย เคยบางครั้ง	81	66.4
	ไม่ระบุ	2	1.6
เคยสมหวังกันนือค:	ไม่เคย	41	33.6
	เคยบางครั้ง	64	52.5
	เคยทุกครั้ง	12	9.8
	ไม่ระบุ	5	4.1
กรณีที่มีเงินมาแล้วต้องซื้อชี:	อนอนพักให้หายเม้า	27	33.3
	ซื้อต่อแต่ลดความเร็ว	26	32.1
	ซื้อต่อไปตามปกติ	12	14.8
	อื่นๆ	15	18.5
	ไม่ระบุ	1	1.2
การประสบอุบัติเหตุ:	ไม่เคย	60	49.0
	เคย 1 ครั้ง	32	26.0
	เคย 2 ครั้งหรือมากกว่า	29	23.8
	ไม่ระบุ	1	0.8
กรณีที่เคยประสบอุบัติเหตุ (ครั้งแรก g = 62)			
- การคืนสูราก:	คืน	14	22.6
	ไม่คืน	4	6.5
	ไม่ระบุ จำไม่ได้	44	70.9
- การสมหวังกันนือค:	สมหวัง	5	8.1
	ไม่สมหวัง	52	83.9
	ไม่ระบุ จำไม่ได้	5	8.1
ความคิดเห็นต่อกฎหมายห่วงกันนือค:	เห็นด้วย	103	84.4
	ไม่เห็นด้วย	19	15.6
ความเห็นต่อการตรวจระดับแอจกอขอร์และทำการกำหนดมาตรฐาน			
	เห็นด้วย	115	94.3
	ไม่เห็นด้วย	7	5.7
เคยได้ความรู้ หรือช่วยสารกภรเป็นภาระจากการจราจรมาจากการที่ได้	ไม่เคย	1	0.8
	บุคคลในครอบครัว	38	31.1
	เพื่อน	3	2.5
	โรงทัศน์ วิทยุ	33	27.0
	หนังสือพิมพ์ นิตยสาร	20	16.4
	โรงเรียน	6	4.9
	จากการสอนใบหนี้	7	5.7
	จากเจ้าหน้าที่ทางราชการ	1	0.8
	ไม่ระบุ	13	10.7

ผลการสอบถามถึงความคิดเห็น ต่อการประทับตราการทางกฎหมายในเรื่อง การสวมหมวกกันน็อกและการห้ามผู้มีนิสัยขับขี่รถจักรยานยนต์ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยต่อการประทับตราการใช้พะรำบัญญัติหมวกกันน็อก และมีการกำหนดระดับแอลกอฮอล์พร้อมทั้งตรวจเป็นระยะๆ (ร้อยละ 84 และ 94.3 ตามลำดับ) เมื่อถามถึงแหล่งของการรับรู้กฎหมายเบี่ยงในการปฏิบัติตามกฎหมาย พบว่าส่วนใหญ่มีความรู้และรับทราบช่าวสารด้านการจราจรมาจากการบุคคลในครอบครัว และจากทางโทรศัพท์ (ร้อยละ 31.27 ตามลำดับ) รองลงมาคือ จากหน้าหนังสือพิมพ์ (16.4%) จากการสอนในชั้นชี่ (5.7%) และจากโรงเรียน (4.9%)

วิจารณ์และข้อเสนอแนะ

1. ข้อจำกัดของการศึกษา

เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นการรณรงค์ร่วมไปกับการสำรวจหาความชุกของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ตรวจพบว่ามีแอลกอฮอล์ในเลือดด้วยเครื่องตรวจจักรลมหายใจ (Breathalyzer) จึงเลือกดำเนินการในช่วงเทศกาลและช่วงเวลาที่มีการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (วันคริสต์มาส เวลา 22.00 – 24.00 น.) โดยเลือกสถานที่ที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายในเขตเทศบาล แต่เนื่องจากพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา มีขนาดกว้าง การคมนาคมสะดวก อีกทั้งรถจักรยานยนต์เป็นพาหนะส่วนใหญ่ของผู้ขับขี่ในท้องถนนและมีจำนวนมาก ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จึงเป็นเพียงผลการสำรวจในช่วงเวลาและกลุ่มนั่งของผู้ขับขี่อย่างไรก็ตาม ผลที่ได้บางประการสามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมเปรียบเทียบ และเป็นแนวทางการศึกษาผลของระดับแอลกอฮอล์ต่อการเกิดอุบัติเหตุในจังหวัดนครราชสีมาต่อไป

ดังนั้น การรวบรวมและสุมตรวจให้ครอบคลุม เป็นระยะอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงต่อการตัดสินใจวางแผนแก้ไขปัญหาต่อไป

2. ผลการตรวจหาระดับแอลกอฮอล์ในเลือด

พบผู้ขับขี่ที่มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดตั้งแต่ 10 มิลลิกรัม% ขึ้นไปถึงร้อยละ 37.7 และมีอยู่ร้อยละ 18.0 ที่มีระดับเกินเกณฑ์มาตรฐาน (50 มิลลิกรัม%) และอีกร้อยละ 10.6 ที่เกิน 80 มิลลิกรัม% ซึ่งจากการศึกษาของสถาบันนิติเวชวิทยาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่ที่เกิดอุบัติเหตุ พบว่า แอลกอฮอล์ในเลือดที่ระดับ 50 และ 80 มิลลิกรัม% มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ 3% และ 7% ตามลำดับ⁽¹⁾ เมื่อเปรียบเทียบความชุกกับผลการศึกษาโดย น.พ.มงคล ณ สงขลา⁽²⁾ ที่ศึกษาในกลุ่มผู้ขับรถบรรทุกและรถประจำทางใน จ.นครราชสีมา พบผู้มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดตั้งแต่ 10 มิลลิกรัม% ขึ้นไปเพียงร้อยละ 10 ซึ่งอาจซ้ำให้เห็นว่า แนวโน้มการบริโภคเครื่องดื่มมีนิสัยจะได้รับความนิยมในผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์มากกว่าผู้ขับขี่รถบรรทุกหรือรถประจำทาง

เป็นที่น่าสังเกตว่าระดับค่าเฉลี่ยของแอลกอฮอล์ในเลือดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในเรื่องเพศ ประเภทผู้ขับขี่ อายุ และสถานภาพ ซึ่งการที่พบว่าผู้ขับขี่ที่มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดสูงกว่า ส่วนหนึ่งน่าจะเป็นจากผู้ที่ข่อนท้ายคิดว่า ประสิทธิภาพในการขับขี่ลดลงจึงให้ผู้อื่นชับแทน สำหรับในกลุ่มอายุต่างๆ พบว่ามีแนวโน้มที่ระดับแอลกอฮอล์ในเลือดสูงขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น เช่นเดียวกับกลุ่มที่สถานภาพคู่ก็มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดที่สูงกว่าสถานะภาพโสด ทั้งนี้อาจเป็นจากกลุ่มวัยทำงานจนถึงวัยกลางคนซึ่งส่วนใหญ่สมรสแล้ว และมีรายได้สูงขึ้นทำให้มีพฤติกรรมการเที่ยวและดื่มเครื่อง

ล้วนที่มีแหล่งเรียนรู้ได้มากกว่ากลุ่มอื่น

และยังพบอีกว่าในกลุ่มที่มีประวัติเคยคืบคั่นจนมีนิสัยแบบชี้แหล่งก่อภัยที่ไม่มีในขั้นที่ก็มีระดับแหล่งเรียนรู้สูงกว่า ซึ่งอาจเป็นได้ว่า ทั้งสองกลุ่มนี้ มีแนวโน้มหรือพฤติกรรมในการคืบคั่นที่มีแหล่งเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มอื่น และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการคืบคั่นกับการเกิดอุบัติเหตุ ก็พบว่ามีความสัมพันธ์เช่นเดียวกัน จึงอาจถือได้ว่า ในกลุ่มที่เคยมีอุบัติเหตุจากการมีมาเกินกว่า 1 ครั้ง ขึ้นไปจะมีกลุ่มที่มาทำในขั้นที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการรณรงค์ให้สุขศึกษาและประชาสัมพันธ์ความคุ้มครองกับการควบค้นการออกและตรวจสอบในขั้นที่

3. ผลการเปรียบเทียบค่าความเร็วเฉลี่ยในการขับขี่กับปัจจัยต่างๆ

พบว่าในกลุ่มวัยรุ่น (อายุ 15 - 19 ปี) ใช้ความเร็วในการขับขี่นอกเขตเทศบาลสูงกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ สอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมของวัยนี้ซึ่งมีนิสัยชอบเสี่ยงและห้ามาย และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับข้อมูลการควบรวมอุบัติเหตุจราจรในปี 2536 ของฝ่ายเวชกรรมสังคม⁽³⁾ ก็พบว่าอุบัติเหตุจราจรถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้และกลุ่มอายุ 20 - 24 ปี มีสัดส่วนที่สูงสุดเมื่อเทียบกับกลุ่มอายุอื่น ดังนั้นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุในกลุ่มนี้ ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาประกอบนอกจากเรื่องการคืบคั่นเครื่องดื่มมีน้ำมัน เชือกการขับขี่ด้วยความเร็วสูง

4. ผลการศึกษาความคิดเห็นและพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์

พบว่าพฤติกรรมของผู้ชั้นชี่ส่วนใหญ่ยังเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้มาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการคืบคั่นเครื่องดื่มที่มีแหล่งเรียนรู้ และการปฏิบัติตัวไม่ถูกวิธี เมื่อเกิดอาการมีน้ำมัน การไม่สวมหมวกกันน็อกแม้กระทั่งบุตรคนจะเคยประสบอุบัติเหตุจากการคืบคั่นเหล่า

มาก่อน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของแต่ละบุคคลเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก จำเป็นต้องอาศัยกฎระเบียบต่างๆ มาช่วยกำกับ

และเมื่อสอบถามความเห็นของการปฏิบัติตามกฎจราจร การนำ พรบ.ส่วนหมวกกันน็อก และการกำหนดค่ามาตรฐานของระดับแหล่งเรียนรู้ในเลือดมากี้ส่วนใหญ่เห็นด้วย เช่นเดียวกับผลการสำรวจพฤติกรรมจราจรของผู้ใช้รถใช้ถนนใน 8 จังหวัดของประเทศไทยโดยคณะกรรมการระบาดวิทยาแห่งชาติ⁽⁴⁾ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยหลาย คนได้ตั้งข้อสังเกตถึงความเป็นไปได้ของการบังคับใช้โดยเฉพาะในต่างจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการรับรู้ความร่วมมือของประชาชน และการควบค้นจากการเจ้าหน้าที่ ในขณะที่บางท่านจะให้ความเห็นว่าการคืบคั่นสุรุ่มนำจะเป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุ

ดังนั้นจึงเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งรณรงค์ให้สุขศึกษาประชาสัมพันธ์ ทั้งกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น วัยรุ่นผู้ชั้นชี่รถจักรยานยนต์ และประชาชนในวงกว้างให้มีความรู้ ความเข้าใจ และเกิดการร่วมมืออย่างพร้อมเพียงเมื่อกฎหมายนี้ประกาศใช้ เนื่องจากการออกกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย การแก้ไขโดยเทคโนโลยีด้านวิศวกรรมจราจร จะส่งผลโดยตรงต่อการลดการป่วยและการตายจากการบาดเจ็บ แต่จะเป็นเพียงผลทางอ้อมในการเปลี่ยนแปลงเจตคติ⁽⁵⁾ การให้ความรู้และการเปลี่ยนพฤติกรรมด้วยกลยุทธ์ต่างๆ จึงเป็นวิธีที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าประสบผลสำเร็จสูงสุดในการเปลี่ยนแปลงค่านิยมที่ว่า “การเสี่ยงตายเป็นความกล้าหาญ”

สรุป

จากการรณรงค์และสำรวจระดับแหล่งเรียนรู้ในเลือดของผู้ชั้นชี่รถจักรยานยนต์ในเขตเทศบาลเมือง

จังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2536 ช่วงเวลาห่าง 22.00 - 24.00 น. จำนวน 122 ราย เป็นชาย 117 คน หญิง 5 คน อายุระหว่าง 14 - 48 ปี พบมีผู้ที่มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดตั้งแต่ 10 mg% ขึ้นไปจำนวน 46 คน (37.7%) และอีก 22 คน (18.0%) มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (50 mg%) ปัจจัยที่มีผลต่อความแตกต่างของระดับ แอลกอฮอล์ในเลือดสูงขึ้นกว่ากลุ่มอื่น ได้แก่ เพศชาย อายุที่เพิ่มขึ้น การมีสถานภาพโสด ผู้ซื้อน้ำดื่ม

เมื่อสอบถามถึงความเร็วเฉลี่ยที่ใช้ในและนอก เขตเทศบาลพบว่า ในกลุ่มวัยรุ่นอายุระหว่าง 15 - 19 ปี จะใช้ความเร็วเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอายุอื่น ซึ่งเป็น ปัจจัยเสริมอันหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุ นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้ซื้อบุหรี่ส่วนใหญ่ยังมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการ เกิดอุบัติเหตุ โดยเฉพาะในเรื่องการนิยมดื่มเครื่องดื่ม ที่มีนิโคติน การขับรถเร็ว และการไม่สวมใส่หมวกกัน น็อก

อย่างไรก็ตามผู้ซื้อบุหรี่ส่วนใหญ่เห็นด้วยต่อการที่ จะมีกฎหมายในเรื่องการใส่หมวกกันน็อก และ การตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในเลือดในผู้ซื้อบุหรี่แต่ทั้งนี้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและรับผิดชอบในเรื่องนี้จะต้องเร่ง ให้มีการให้สุขศึกษาและประชาสัมพันธ์แก่กลุ่มผู้ซื้อบุหรี่

เอกสารอ้างอิง

1. ปรุงจันทร์ กินกร ณ อยุธยา. การศึกษาระดับแอลกอฮอล์ในผู้ซื้อบุหรี่yanยนต์. จุลสารอุบัติเหตุ 2527;3:21-26.
2. มงคล ณ สงขลา. การศึกษาปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและอุดตส์ในกลุ่มคนขับรถยนต์บรรทุกและรถ ประจำทางจังหวัดนครราชสีมา, พ.ศ. 2534. เอกสารอัดสำเนา.
3. ฝ่ายเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลมหาชินนครราชสีมา, พ.ศ. 2535-2536. เอกสารอัดสำเนา.
4. คณะกรรมการระบาดวิทยาแห่งชาติ. พฤติกรรมจราจรของผู้ใช้รถใช้ถนนในเขต 8 จังหวัดของประเทศไทย. พ.ศ. 2536. เอกสารอัดสำเนา.
5. National Committee for Injury Prevention and Control. Injury prevention: meeting the challenge, 1st edition. New York: Oxford University Press, 1989:31-33.

และประชาชนทั่วไป และควรจัดให้มีการรณรงค์ การ สุ่มสำรวจ และการศึกษาปัจจัยต่างๆ ของการเกิด อุบัติเหตุ ให้มีความครอบคลุมและสม่ำเสมอต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ทางคณะผู้ทำการศึกษาขอขอบพระคุณผู้ที่มี ส่วนร่วมในการรณรงค์และการสำรวจในครั้งนี้ ทำให้ สามารถบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทุกประการ

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจจากกองบังคับการตำรวจนคร ภูมิที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา

2. เจ้าหน้าที่พยาบาลกลุ่มงานอุบัติเหตุและ นิติเวช

3. นักศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาล จังหวัดคร ราชสีมา ที่ช่วยในการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูล

4. เจ้าหน้าที่จากฝ่ายโภชนาการ โรงพยาบาล มหาชินนครราชสีมา และต้องการขอขอบพระคุณนาย แพทย์สุบิน สังข์ศิลป์ชัย ผู้อำนวยการโรงพยาบาล มหาชินนครราชสีมา นายแพทย์สุรชัย ปัญญาพฤทธิ์ พงศ์ นายแพทย์สรรัตน์ เลอมานุสรณ์ และนายแพทย์ ไพรัตน์ สุขสมอสาร จากกลุ่มงานออร์โธปิดิกส์ ที่มีส่วน ช่วยสนับสนุนให้การรณรงค์และการสำรวจในครั้งนี้ ลุล่วงไปได้ด้วยดี.